

↑ Restorāna pamatideja – lai ēdiens iznāk priekšplānā. Tādējādi neatņemama atmosfēras sastāvdaļa ir viesmīļu dzīvā rosība un atvērtā virtuve. Bārs no tās nodalīts ne tikai fiziski – ar eju –, bet arī vizuāli. Pretstatā virtuves letes koka apdarei bāram izmantots stikls, kas piešķir glancētāku tēlu, īpaši, kad vakarā izgaismojas.

TEKSTS AJA IVANOVA • FOTO ANDREJS NIKIFOROVS

Baltais gulbis

Svaigāko Rīgas restorānu un bāru *Aqua Luna* daži jau iesaukuši par balto gulbi. No ostas skatoties, patiešām rodas šādas asociācijas, kamēr ieejas puse fascinē ar malkas fasādi.

Jau pirms kāda laika, pastaigājoties Andrejsalā, *Aqua Luna* līdzīpašnieku Aleksandru Slobinu pārņēma sajūta – šeit jārada īpaša vieta. Pirmā doma bija par nelielu restorāniņu dvēselei, taču, padaloties iecerē ar draugiem un tagadējiem kompanjoniem, tika izlemts: taisām kopā un tā, lai par to runātu.

Ēka ir mobils koncepts – būve ir bez pamatiem, saliekama, tapusi Limbažos, uzņēmumā *EKLA*. Formās – absolūti vienkārša, bet nepārprotami runā materiālu valodā, ko prasmīgi izspēlējusi *OPENAD* arhitekta un dizainere Zane Tetere kopā ar savu komandu – kolēģēm arhitektēm Ievu Māķenu un Paulīnu Kraševsku.

Vienkāršība un asprātība arhitektūrā un dizainā šobrīd ir vērtē. *Aqua Luna* tam ir piemērs – arhitektūra, kas filigrāni iekļaujas Andrejsalas kopējā tēlā, magnetizējot ar frontālās fasādes siltumu. Pienākot tuvu klāt, tas burtiski jūtams no dabiski skabargainās sienas, kas izstaro varenību. Pārējā fasāde risināta askētiski, veidojot ornamentu no balti krāsotiem dēļiem.

Interjera plānojumā iezīmējas trīs zonas: restorāna daļa ar servētiem galdiem, vidū atpūtas zona ar zemiem galdiņiem un otrā galā – vieta dejām. Un vēl, ja gribas norobežoties, ir *VIP* telpa. Tiesa, par to grūti nojaust – tā aizslēpusies aiz milzīgiem plauktiem, kas atveras kā durvis.

Restorāna saimnieku galvenā vēlme – lai ir dabiski, mājīgi un tiktu apvienots lokālais un *hand-made*. Dabiski materiāli un vienota formu valoda ir harmoniskā interjera atslēga. «Kā ierasts lielāko daļu dizaina elementu paši esam zīmējuši un pasūtījuši tepat Latvijā,» atklāj Zane Tetere. «Visas metāla detaļas radījis Edgars Spridzāns. Stikla kupoli lampām tika speciāli pūsti. Abažūrus pasūtījām pinējiem. Lielākais ir 1,50 m diametrā. Gribējām tradicionālo pasniegt mūsdienīgi – tāpēc melnais tonis.»

Tāpat kā iekštelpu plānojumā, arī terasē ir vairākas atšķirīgas zonas – centrā ir bārs, apkārt galdi, divāni un guļamkrēsli. Konceptuāli izspēlēta asociācija ar ābeli dārzu. No tās – ābeli ziediem pavasārī – atvasināta tonalitāte, kas saulainā dienā atspirdzina, bet naktī ir silti mājīga. Jaunās ābelītes šogad vēl iejūtas atmosfērā, lai nākamgad jau ziedētu un dotu ražu. Vēl plānoti arī citronkoki. Augļi un dārzeņi kā motīvs ievijas dizainā. Ēdiens te ir priekšplānā. Ja plauktos pamanāt dekoratīvās burkas ar skabētiem gurķiem – arī pie tiem varat tikt. Viesmīļi te tērpušies džinsa biksēs un zilos kreklos. Nekāda stīvuma. Tas raksturo šīs vietas atvērtu un dzīvīgu pieeju arī dizainā.

